

KÍSÉRTETEK

forgatókönyv

írta: Bernáth Zsolt

2004

1. SÖTÉTSÉG, FELIRATOK

Férfihang, ahogy egy diktafonba beszél. Kicsit mesterkélte, mint mindig, amikor az ember egy géppel társalog.

FÉRFI

Ez a szalag egyfajta jegyzet akar lenni. Hátha nem lesz alkalmam majd írni. És hátha másvalakinek kell mindezt megírni.

2. AUTÓ BELSEJE, ÉJJEL

Egy haladó autó belsejében vagyunk, a vezető szemszögéből nézünk kifelé a szélvédőn. Éjszaka van, az autó lassan, de határozottan halad célja felé. Az út göröngyös, a kocsi rázkódik, így a kép is. Nyaralóövezetet látunk, ha éppen látni valamit. Lerobbant házak, ócska kerítések. Ez nem a legjobb környék, de csendes. Az út sincs lebetonozva.

3. HÁZ ELŐTT. ÉJJEL

Megérkeztünk, az autó már megállt. Tanácstalanul állunk a ház előtt. Roskátag kerítés, rajta keresztül, illetve fölötté a ház. A kerítésen tábla: ELADÓ és telefonszám. A ház maga kétszintes fehér épület, a kert végén helyezkedik el. Köves út vezet odáig. Az előtérben veteményes, de nem a gondozott fajta. Mondhatni, elég igénytelen. Az épület fehér, takaros, ha nem is rózsadombi. Kulcs kerül elő, meglátjuk a férfikezet is, amely kinyitja vele a zárat. Benyitunk a kertkapun, és bár a HARAPÓS KUTYA tábla kint van, tudjuk, hogy itt nincs kutya. Elindulunk fel a kikövezett úton.

4. A HÁZBAN, ELŐSZOBA, ÉJJEL

Már bent vagyunk a házban, barátságos előszoba, kis asztal, két szék, jobbra a konyha. A fény nem túl nagy. Szemben egy falépcső vezet felfelé a felső szintre. Megközelítjük, elindulunk fel. Lassan haladunk, mert elég alacsony a mennyezet, beverhetjük a fejünket.

Közben egy férfihangot hallunk.

FÉRFI

Ez az első éjszakám a házban. Rosszabbra számítottam, egyébként. Ez egy víkendház, hogy így mondjam. Semmi extra.

5. A HÁZ ELŐTT, ÉJJEL

Ez már nem a haladó férfi szemszöge, kamera mozdulatlanul áll a ház előtt, a kertkapun kívül. Hirtelen, akár láthatatlan kéz mozgatná, becsukódik a kertkapu. A tábla marad: ELADÓ.

6. FŐCÍM

7. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kicsiny gyerekszobát látunk felülről, alig van fény, az is pirosas, kékes, meghitt. Egy hétéves forma kisfiú ül a padlón, ölében rajztábla, rajta papír, és rajzol. Körülötte szétszórva rengeteg zsírkréta, színes ceruzák, üres, vagy telefirkált lapok. A fiú szőke, bozontos, rövid haja ezerfelé mered, nyelvét is kidugja a nagy igyekezetben. Még nem látjuk, mit rajzol. Hirtelen megáll, fejét oldalra kapja, zenét hall kívülről. Elmosolyodik.

8. KONYHA, REGGEL

A ház konyháját látjuk, nem túl zsúfolt, inkább praktikus berendezés: mosogató, munkapad, igénytelen asztal, székek, de mindez ízlésesen elrendezve, szép, színes terítővel. Fiatal nő, kb. harmincéves serénykedik fűtyörészve. Amikor megpillantjuk, épp a rádiót hangosítja fel, ezt a zenét hallottuk korábban a gyerekszobában is. A nő hevenyészett reggelit állít össze, pár szelet pirítós, vaj, méz, jam, és a tea is épp lefő. Mindezt tálcára pakolja, és dudorászik.

9. FÜRDŐSZOBA, REGGEL

Ide nem hallatszik be a zene, de el is nyomná a zuhany hangja. Fiatal férfi tusol, a víz erősen zubog, spriccel mindenfelé. Férfi nem törődik vele, élvezettel tartja arcát a vízsugár felé. Majd szinte vakon a törölközőért nyúl, amely kartávoságban függ a falon.

10. TERASZ, REGGEL

Nő ér ki a teraszra a tálcával, vidáman hunyorog az erős fényben. Mi is meglátjuk a teraszt. Zöldellő domboldal és a szomszéd házak is békét, nyugalmat sugároznak. Barna kerítés, fehér járólap, fehér asztal székekkel, ez várja a nőt, aki leül, leteszi a kezében tartott dolgokat, és elégedetten szemléli a környezetet.

11. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kisfiú befejezi a rajzot, mókásan nyújtózkodik, mint egy macska. Le is teszi a lapot, és a semmibe bámul. Ringatózik a nyugat-

lomban. Lassan meglátjuk a rajzot, hasonló a kép, mint amit már láttunk az imént: domboldal, házacsok, zöldellő fák, napfény. A fiú lerajzolta a házukat.

12. HÁZ ABLAKA, REGGEL

A zuhany alatt megismert férfi kinyitja az egyik palettás ablakot, kihajol a reggeli fénybe. Ő is hunyorog, mint korábban a nő. Félmeztelen még, haja vizes. Jobb kezében egy diktafont tart, tünődve bámulja egy ideig, majd bekapcsolja. Halkan kezdi el, mintha csak magában beszélne, majd közelebb tartja szájához a magnót, és hangosan folytatja.

FÉRFI

Reggel van... Ez a magnó biztos nem veszi a madarakat. Pedig olyan, mint valami nyaralás. Csak a tengerpart hiányzik. Fel kéne tölteni a medencét...

Most látjuk csak, hogy mit lát a férfi. Ez a ház hátsó része, két nagy gyümölcsfa, és mögöttük egy hatalmas, kékre festett medence víz nélkül. Körülötte vastag, elhanyagolt gyep, bár napozásra kiváló lenne.

13. TERASZ, REGGEL

Nő eszik jóízűen, közben látszik, hogy erősen töri a fejét valamin. Lassan ingatja a fejét, mintha nem lenne igazán elégedett azzal, ami eszébe jutott. Ekkor mobiltelefon hangja szólal meg, a nő felkapja a fejét, és berohan a házba. Majdnem felborítja a székét, egy kis tea ki is folyik az asztalra a csészéből. Nő eltűnik a képből, helyette érkezik a férfi. Csak

azt látjuk, hogy egy diktafont helyez az asztalra. Férfi háttal áll nekünk, dereka köré csavart törölközővel.

14. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő rohan, mint az őrült, felkapja a bőszen rezgő mobiltelefont, amely az éjjeliszekrényen hever. Lihegve belehallózik, közben lerogyik az ágyra.

NŐ

Itt vagyok... Nem, csak kint voltam...
Fúúú, alig kapok levegőt. Megkaptad az
üzenetemet?

Arcán mohó ujjongás. Megmarkolja a telefont, és mint aki titkot mond el, visszafojtott hangon mondja:

NŐ

Öt oldal...! Fel sem tudtam kelni a géptől. Tudod, mint amikor... igen, akkor éreztem ezt. Nem fogod elhinni... (vár) Hogy mondjam el? Ez olyan, mint az éretlen gyümölcs... Ne gúnyolódj! Na jó, képzelj el egy házat...

Lassan közelítünk a mobiltelefon felé, már szinte látjuk az anyag szerkezetét, sőt szinte a hullámokat is. A nő hangja kicsit távolivá válik, mintha víz alól beszélne.

15. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kisfiú ül rosszkedvűen a sarokban. Lába felhúzva, homlokát ráncolja. Mogorván nézi kincseit, a ceruzákat, a rajzlapot. Fojtottan halljuk a nő hangját kintről. A fény a szobában már

nem meghitt, egyre erősödik, a fiú egyre jobban hunyorog. Nem tetszik neki a ragyogás, szeme elé emeli kezét.

16. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő éppen befejezi a beszélgetést. Izgatott.

NŐ

Este? Dehogyan, hívlak még előtte.

Határozott mozdulattal kikapcsolja a telefont, száját harapdálja.

17. GYEREKSZOBA, REGGEL

A korábbi bántó fény lassan megszűnik, marad a sejtelmes, meghitt homály. Kisfiú lassan elveszi szeme elől a kezét, arca még elgyötört, de már látszanak rajta a megkönnyebbülés hullámai.

18. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Felülről látjuk a nőt, ahogy az ágyon fekszik hason, előtte egy billentyűzet, és feszülten bámulja az ágy végében lévő monitort. Látszik, hogy semmi más nem érdekli, csak az írás. Mellette egy tálcán zaccos kávécsésze, félig megrágott szendvics, félig teli kekszes doboz, rengeteg morzsa. Telefirkált lapok is hevernek szerteszét, rajtuk kusza sorok, nyilak, nevek.

Látjuk a monitort, rajta a következő mondat, pár betű még elírva:

Szobám puritán volt, kicsi, de barátságos, és nem éreztem, hogy bárki - vagy bármi - zavaró fészkelne benne. Általában megérez-

tem az ilyesmit, merthogy kevés az olyan korábban lakott helyiség, ahol ne maradna valami az előző lakók érzéseiből, gondolataiból, főleg, ha nem épp pozitív dolog történt ott velük. De itt minden rendben volt, enyhe virágillat lengte körbe a szobát, ablakom pedig a kertre és a naplementére nézett.

Eltávolodunk a monitortól, és látjuk, hogy már este van. Csak egy kislámpa fénye keni sárgára a falakat, a nő pedig még mindig ír. Szeme már kivörösödött, de még püföli a billentyűket. Tétován lenyúl a kekszes dobozhoz, de az már üres, kutató kezei csak morzsásak lesznek. Arca elé emeli kezét, értetlenül nézi, majd elmosolyodik.

19. FÉRFI SZOBÁJA, ESTE

Gyertya gyúlik, de nem csupán ez adja a világosságot. Férfi még fel van öltözve, egy széken ül az ablak előtt, és a diktafonba beszél.

FÉRFI

Azt hiszem, ma lesz az első. Nem tudom, miért. Ezt meg szoktam érezni. Mint amikor a térdem sajogni kezd, és estére kitör a vihar... Pedig csendes még minden.

20. NŐ SZOBÁJA, ESTE

Nő feláll a monitor mellől, nyújtózkodik, nyög egy nagyot. Kimegy a szobából. Ahogy elhalad a kamera előtt, látjuk, hogy a szomszéd helyiségben halvány fény pislákol. Aztán meglátjuk a férfit, amint odabent ül, beszél a diktafonba, majd feláll, és bejön a nő szobájába. Tétován megáll az ajtóban, körülnéz, majd beljebb merészkedik. Leül a lefelé vezető lépcsőre, és cigaret-

tára gyújt. Kicsit habozva emeli szájához a cigit, de mielőtt beleszívna, mérgesen eltolja magától, majd körülnéz, hamutartót keresvén. Meg is lát egyet, feláll, elveszi, és elnyomja a cigit.

21. LÉPCSŐFELJÁRÓ, ESTE

Nő jön visszafelé, kezében pohár tej. Óvatosan egyensúlyozik a lépcsőn, felér.

22. NŐ SZOBÁJA, ESTE

Nő felér, megtorpan, érez valamit. Összehúzza szemöldökét, orrlýuka kitágul, szimatol. Körülnéz, de nem lát semmi furcsát. Kicsit kinyitja az ablakot, majd leül az ágyra. Nézi a monitort, olvas. Megrázza a fejét, a billentyűhöz nyúl, majd egy határozott mozdulattal kitörli a szöveget. Látjuk, ahogy futnak a sorok, tűnnek el, és látjuk...

Az előbbi jelenetet, csak visszafelé. Vagyis a férfi visszaveszi a cigit a hamutartóból, visszaül a lépcsőre, meggyújtja, előveszi a cigit, feláll, visszamegy a szobába, leül.

Nő mordul egyet, majd újra írni kezd.

23. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Férfi az ablaknál ül, kezében diktafon, mint az előbb, és beszél, mint az előbb. Csak most mást mond.

FÉRFI

Megtaláltam a ház lakóit. Mármost a nevüket. Nem túl sok.

24. A HÁZ BELSEJE, ILLETVE KÜLSŐ, ÉJJEL

Lassan bolyongunk a házban, végig a falak mentén, le a lépcsőkön. Bepillantunk a konyhába is, majd átmegyünk a becsukott bejárati ajtón, és már kint is vagyunk a kertben. Elfordulunk, és a ház oldalánál lévő lépcsősoron haladunk felfelé, a terasz felé. Felérünk, de már megyünk is tovább, a medencéhez. Közben halljuk a férfi szavait, ahogy monologizál bele a diktafonba.

FÉRFI

82-ben vette meg a telket valami fejes az önkormányzattól. Nem is lehetett volna rá építeni, nem volt rá engedély, de persze ez neki nem volt akadály. A fickó közpénzen felhúzta rá a házat, aztán itt is hagyta az egészet. Akkor már lehetett menni a tengerre is, úgyhogy nem sokat jött ki ide az isten háta mögé. Úgyhogy eladta egy nőnek. Az meg itt írta a könyveit. Merthogy író volt. Sokat volt itt egyedül, a szomszédok sem láttak soha mást. Néha valami hapsi látogatta meg, de senki sem tudott róla semmit. Pedig volt férje, csak állandóan külföldön melózott. A nő meg itt írogatott. Híres volt, de nem sokáig. Szegényt a medencében találták meg holtan. Nem tudott úszni igazán. Meg rosszul is lett, vagy valami ilyesmi.

Az utolsó mondatra érünk oda a medencéhez, amely most tele van vízzel, és a Hold lustán ringatózik a felszínén.

25. FÉRFI SZOBÁJA, ESTE

Férfi éppen befejezi a monológot. Tűnődve teszi hozzá:

FÉRFI

Lehet, hogy nem is kéne feltölteni a medencét...

26. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Nő az ágyon fekszik, arca két karja között, a monitor sápadt fénye vibrál. Elaludt írás közben. Kicsit talán horkol is, megmozdul a szája széle. A monitoron sorok futnak, íródik a történet... magától.

27. HÁZ KÜLSŐ, ÉJJEL

A kerítés mellett siklik a kamera, látjuk a házat, csak a Hold világítja meg. A kertben láthatatlan árnyak masíroznak, halljuk lépteiket, de nem látunk semmit. Valami történik az épületben. Hosszú még az éj.

28. GYEREKSZOBA, ÉJJEL

Nyílik a gyerekszoba ajtaja. Bent sötétség, talán üres. De nem, meglátunk egy zoknis kis lábat, amint kifelé jön, és megáll az ajtóban. A fiú arcát nem látjuk. Tétovák a léptek. Nem követjük a fiút, inkább a szobában nézünk körül. Rajzok mindenhol, kiválasztunk egyet. Kusza, gyakorlatlan vonalak, idő kell hozzá, míg felfogjuk, hogy mi az. A képen egy úszómedence látszódik, benne úszik egy test, hosszú hajából ítélve: nő. De nem is úszik, csak lebeg. Látjuk az arcát is. Szemei kikerekednek, ajka sikolyra nyílik. Halljuk is a sikolyt azonnal.

29. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Férfi riad fel a széken. Elaludt, pedig virrasztani akart. Most felugrik, remegve kapja fel a diktafont, kapkodva bekapcsolja, és hadarni kezd.

FÉRFI

Éjjel van, nem tudom, hány óra. Egy sikolyt hallottam, de lehet, hogy csak álom volt. Nem tudom. Itt vagyok a szobámban, felkelek. Női sikoly volt, az biztos.

30. LÉPCSŐLEJÁRÓ, ÉJJEL

Férfi közeledik lassan a lépcsőhöz, keze kapcsoló után tapogatózik. Meg is találja, de csak fent tud világosságot csinálni. Lent továbbra sincs fény. Nem mer lemenni, először csak szemét erőlteti, hátha lát valamit. Nem jár sikerrel. Lassan elindul lefelé, feszülten figyel. Lassan belátja már az egész teret odalent. Valami szörnyűségre számít, ehelyett egyszer csak, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, egy ártatlan kisfiú halad át a helyiségen. Zokniban van, és nem üt zajt. Talán pisilni, vagy vizet inni megy. Kezében egy rajzlapot tart. Nem néz a férfi felé.

Férfi kezében tartja a diktafont, a szalag pereg, a férfi pedig bután néz. Szája már-már mozdul, hogy kommentálja a látottakat, de nem jön ki hang a torkán. Tovább meresztgeti a szemét, de már nem lát semmit.

31. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Ismét a nő szobájában vagyunk, a billentyűzet csúszik le az ágyról. Nő felriad, de hirtelen mozdulata csak pontot tesz a billentyűzet mozgásának végére: nagy zajjal esik le a földre. Nő hirtelen felül, pillantása a monitorra vetül, fel sem fogja, mit lát, csak azt, hogy története új sorokkal gazdagodott. Mielőtt elkezdené olvasni az írottakat, megszólal a telefonja.

32. LÉPCSŐFELJÁRÓ, ÉJJEL

Férfi kapja fel fejét a csörgésre, és rohan felfelé.

33. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Csörög a telefon, nő azt sem tudja, hol van a készülék. Borít mindent, takarót, csészét, jegyzeteket. Zilált haja is akadályozza a látásban.

34. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Csörög a telefon, férfi rohan át a szobán, ő sem tudja, hogy hová tette a készüléket. Hátizsákja az ágy mellett hever, beletúr a zsebébe, semmi. Ahogy kutakodik, megpillantja a telefont az asztalon. Odaugrik, de ahogy megfogja, már érzi is, hogy nem az csörög. A csörgés hirtelen megszűnik, majd hallja, hogy egy nő beszélni kezd.

35. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Nő az ágyon ül, és telefonál. Kicsit bamba még az alvástól, de azért próbálja összeszedni a gondolatait. Miközben beszél,

próbál egy kis rendet tenni maga körül. Tálcára rendezi az üres dobozokat, söpri a morzsát.

NŐ

Ne haragudj, azt hiszem, elaludtam...
Sokat, nagyon sokat. Nem is tudom...
De nem fogod szeretni... Nem, nem
véres, csak nem akarok olyan véget,
tudod... A múltkor is, emlékszel, mit
írtak róla. Ez itt nem Hollywood,
édes. És hol van az megírva, hogy...
Miért ne ölhetném meg?

36. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Férfi elképedten fogadja az újabb fejleményt, de most felkészültebb. Azonnal bekapcsolja a diktafont, és elindul kifelé. Eljut a nő szobájáig, ahol fényt lát, és tudja már, hogy jó helyen jár. Előre tartja a diktafont, arca feszül.

37. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Nő még nem fejezte be a beszélgetést, de most már ingerült. Szorítja a telefont, és indulatosan beszél.

NŐ

Tudtam, hogy ez lesz! És most mit mondjak erre? Mikor kérted te ki az én véleményemet, ha? És mikor szólhattam én bele, hogy hova mész? Mikor? Itt ülök ebben a rohadt házban, és te ezer kilométerről mondod nekem, hogy mit írjak? Na nee...

Mindeközben látjuk a férfit, aki már bent van a szobában, a nőnek háttal közeledik. Arcán semmi érzelem, mintha nem is látná a telefonáló nőt, csak a hangját hallaná. Egy pillanatra látjuk a férfi oldaláról is az eseményt, és beigazolódik a gyanú: valóban csak az üres ágy, és az éjjeli lámpa fénye árválkodik a szobában. Azonban mi látjuk a férfit és a nőt is, a nő dühösen lecsapja a telefont, és el is hajítja. Nem veszi észre a férfit, aki a beszélgetés megszűnésekor tanácstalanul megtorpan. De már mondja is a magáét.

FÉRFI

Most elhallgatott a beszéd. Olyan volt,
mintha egy nő hangját hallottam volna.
Ingerült volt. Hát igen... Erről
beszélt a fickó. Megvan mind a kettő.
Most ennyi.

Lekapcsolja a magnót, és töprengve áll a szoba közepén. Majd elégedetten elmosolyodik.

38. HÁZ KÜLSŐ, REGGEL

Napfelkelte. Szép, ahogy a nyári levegő vibrál, és a békés domboldal nyújtózkodik a térben. Madarak csicseregnek.

39. KONYHA, REGGEL

Férfi egy kenyeret ken vajjal, közben vállával tartja telefontját. Friss, markáns az arca, hangja határozott, erőteljes. Tudja, mit csinál, mit akar.

FÉRFI

Mindegy, hogy melyik könyv, de az utolsó lenne a legjobb. Nem tudom a

címét... Hátha találok benne valami érdekeset. Igen, ahogy mondja...

Befejezi a beszélgetést, a kenyérkenést még nem.

40. KONYHA, REGGEL

Látjuk a kenyeret, a vaját és a kést, de ahogy kitágul a kép, azt is látjuk, hogy már a nő ül ugyanannál az asztalnál, és ő készíti reggelijét. Kissé komor, durcás. Kész a kenyér, szájához emeli a falatot.

41. KONYHA, REGGEL

Ismét a férfi, ő harap az imént látott kenyérből. Tűnődik. Majd egyszer csak felkel, és elindul valahová.

42. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kisfiú fekszik ágyában, most ébred. Lassan nyitja ki a szemét, nem is igazán van még itt. Első mozdulata, hogy az ágya mellett lévő rajzhoz nyúl, amelyet utoljára rajzolt. Felveszi, mi nem látjuk, mi az. Mosolyog.

43. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő megy vissza a szobájába, kezében félig elfogyasztott kenyér. Persze a számítógép bekapcsolva, zúg a monitor. Nő nézi a megnyitott dokumentumot, gondolkodik, közben majszolja a kenyeret.

44. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kisfiú még mindig az ágyán fekszik, kezében a rajz. Most meglátjuk mi is, egy női fej van rajta, talán maga a NŐ. Most elkomorul a kisfiú arca, és lassan elkezd eltépni a rajzot. Egyre nagyobb lesz a szakadás, és pont a nő nyaka, ahol húzódik a vágás.

45. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Az ajtóból látjuk a nőt, amint olvas, és harapja a kenyeret. Most megfordul, mintha hallott volna valamit, de semmi. Visszaforodul, és ekkor arca furcsán elváltozik. Először csak megdöbbenően bámul, majd felfogja, hogy mi történt. A nyakához kap, és görcsösen próbál levegőt venni, de a kenyérdarab megakadt a torkán. Hevesen elkezd ütni ököllel a mellkasát, erőlködik, megpróbál pár lépést tenni.

46. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kisfiú szakítja tovább a képet, majd hirtelen a földre zuhan, és fuldokolni kezd. Kis keze a torkán, szeme kidülled, tátog, mint a partra vetett hal.

47. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő már a földön térdel, és megpróbál kifelé kúszni a szobából. Arca elkékülve, torzan erőlködik, hogy levegőhöz jusson. A monitor hidegen vibrál. Nő a földhöz veri magát, hogy valahogy megszabaduljon a torkán akadt falattól.

48. GYEREKSZOBA, REGGEL

Kisfiú a földön fuldoklik, keze a félig eltépett rajzot keresi. Megtalálja, és kapkodva megpróbálja összerakni. Látjuk, amint a korábban szakított hasadék lassan összeáll.

49. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő már gyengülve küzd, a földön fekszik, keze a torkán.

50. GYEREKSZOBA, REGGEL

A rajz lassan összeáll, eltűnik a hasadék, a kép olyan, mintha soha nem lett volna elszakítva. Egy nő arca van a képen. Kisfiú nagyot kiáltva jut ismét levegőhöz.

51. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő hirtelen felül, és kitért szájából egy nedves kenyérgombóc repül ki. Hörögve liheg, kapkodja a levegőt, majd elgyengülve sírva fakad. Hangosan zokog. A zokogás hangja átvándorol a következő jelenetbe.

52. FÉRFI SZOBÁJA, REGGEL

Férfi az ágyán fekszik, kezében a diktafon. Hallgatja utolsó felvételét, közben gondolkodik. A felvétel rossz minőségű, de azért érthetőek az ismeretlen nő szavai.

NŐ HANGJA

Ne haragudj, azt hiszem, elaludtam...
Sokat, nagyon sokat. Nem is tudom...
De nem fogod szeretni... Nem, nem
véres, csak nem akarok olyan véget,

tudod... A múltkor is, emlékszel, mit írtak róla. Ez itt nem Hollywood, édes. És hol van az megírva, hogy... Miért ne ölhetném meg?

Férfi visszatekeri a szalagot egy kicsit, az utolsó mondatok foszlányait halljuk.

NŐ HANGJA

És hol van az megírva, hogy... Miért ne ölhetném meg?

Újra visszatekeri a szalagot, közben arca egyre gondterheltebbé válik.

NŐ HANGJA

Miért ne ölhetném meg?

És most egy kicsit felidézzük az előző estét...

53. LÉPCSŐFELJÁRÓ, ÉJJEL

Éjszaka van, látjuk, amit a férfi látott a lépcsőn kuporogva. Ott van a kisfiú, aki szellemként halad át a helyiségen, és látjuk, amint a kezében tart valamit. Egy papírlap az, de ebben a pillanatban megszólal a telefon odafent, és a férfi felrohan. Mi azonban maradunk, és látjuk, hogy a kisfiú elejti a papírlapot. A férfi most részesül abban a kegyben, hogy ő is látja ezt, nem úgy, mint előző este. A lap a földön fekszik.

54. FÉRFI SZOBÁJA, REGGEL

Férfi határozott mozdulattal kel fel az ágyról, és elhagyja a helyiséget.

55. HALL, NAPPAL

Férfi érkezik, és rögtön meglátja a papírlapot a földön, ugyanott, ahová esett előző éjjel. Kíváncsian emeli fel, először nem is tudja kivenni, hogy mi van rajta. Nézegeti, fény felé tartja, aztán felismeri. A rajz egy szűk helyiséget ábrázol, éjszaka van, odabent egy férfi kuporog, és félig rejtőzve les valamit. Férfi összehúzott szemmel vizsgálja a képet.

56. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Nő kezét látjuk, amint bekapcsolja a számítógépét. Látjuk, ahogyan felvillan néhány kijelző, és a monitor is bekapcsolódik.

Nő ül az ágyon, már megnyugodott, és olvassa írását..., amit nem is ő írt tulajdonképpen. Homlokát ráncolja, arca értetlenséget sugall. Kicsit félrenéz, elgondolkodik egy másodpercre. Majd észrevesz valami furcsát. Az asztalon lévő hamutartót látja, és benne egy elnyomott csikket. Tétován feláll, megfogja a hamutartót, és értetlenül nézi. Tényleg cigifüstöt érzett előző éjjel, de azt hitte, hogy képzelődik. És most itt ez a cikk. Rápillant a monitorra, majd vissza a csikkre. Megrázza a fejét, sietve kimegy.

57. FÜRDŐSZOBA, NAPPAL

Nő zuhanyzik, de nem a mosakodás a fő célja, sokkal inkább, hogy egy kicsit átmossa agyát. Élvezettel csorgatja arcába a vizet, nagyokat lélegzik. Néha kinyitja a szemét.

58. HALL, NAPPAL

Férfi még mindig a rajzzal van elfoglalva, de már hajtja is össze. Ekkor zuhany hangja üti meg a fülét, és már készen is

áll a vadászatra. Előveszi a diktafont - a nyakában lóg, - és bekapcsolja. Kicsit fülel, bólint, aztán mesélni kezd.

FÉRFI

Nem tévedtem. Ez a hang a fürdőből jön, valaki zuhanyzik. Azt hiszem, hülye voltam, hogy nem videokamerát hoztam magammal. De ami késik, nem múlik...

Lassan, akárha titkosügynök lenne, elindul a fürdőszoba felé. Arcán feszültség és kíváncsiság.

59. FÜRDŐSZOBA, NAPPAL

Nő éppen befejezni készül a zuhanyzást, haja vizes, a csaphoz nyúl, hogy elzárja a vizet.

60. HALL, NAPPAL

Férfi már a fürdőszoba ajtaja előtt lapít, fülel, de nem is kell nagyon fülelni, egyértelmű, hogy valaki zuhanyzik odabent. Most elhallgat a zaj, elzárták a vizet. Férfi óvatosan lenyomja a kilincset.

61. FÜRDŐSZOBA, NAPPAL

A nő a haját törli, nem is lát semmit. Mögötte a kilincs lassan lefelé mozdul, és kinyílik az ajtó. A nő mit sem vesz észre. Nő most megfordul, kinyitja a szemét, és hangosan felkiált.

62. FÜRDŐSZOBA, NAPPAL

Férfi nyitja az ajtót, arcán meghökkenés. A következő pillanatban látjuk, hogy a fürdőszoba üres, senki sehol. Egy

női törölköző árválkodik a fogason, férfi érte nyúl, megfogja. Érzik, hogy vizes. Látja a padlót is, amely szintén vizes.

63. FÜRDŐSZOBA, NAPPAL

Nő sóhajt egy nagyot megkönnyebbülten a fürdőben, merthogy csak a nyitott ajtótól ijedt meg. Bizonyára nem jól csukta be. Beletúr hajába, tessék-lássék rendbehozza, maga köré csavarja a törölközőt, és kimegy a helyiségből.

64. HALL, NAPPAL

Férfi áll tanácstalanul, de már dokumentálja is a látottakat.

FÉRFI

Megesküdtem volna, hogy zuhanyzik valaki a fürdőben. De csak vizes nyomok, vizes törölköző... valaki járt itt, ez biztos. Nem tudom megmagyarázni. Most pedig... várjunk csak...

Nem kapcsolja ki a magnót, csak elveszi a szája elől, hogy jobban szemügyre vegye azt a fura jelenséget, amely a szeme láttára bontakozik ki. Vizes lábnyomokat lát egymás után feltűnni a padlón. Csak néz, majd motyogni kezd.

FÉRFI

Vizes lábnyomok... Hát, igen, mint a filmekben...

65. KONYHA, NAPPAL

Egy szemetesekuka fedele emelkedik, és belerepül a nő által talált csikk. Nő bólint, mint aki jól végezte dolgát.

NŐ

Na!

66. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Nő áll az ablakban, élvezzi a meleg levegőt, haja is szárad. Most tele van energiával, valamire készül.

67. HALL, NAPPAL

Férfi halad a bejárati ajtó felé, közben monologizál.

FÉRFI

Mégiscsak el kellett volna hoznom a kamerát. A kutya sem fogja ezt bevenni.

68. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Nő már a számítógép előtt ül, szeme gonoszul villog, ír. Nem is pislog, erősen koncentrálna formálja történetét. Egy erőteljes mozdulattal pontot tesz a mondat végére, és mordul egyet.

NŐ

Ez az!

69. HALL, NAPPAL

Férfi kinyitja a bejárati ajtót, csupán levegőzni akar egy kicsit. Majd hirtelen hátrahököl, el is esik. Rémülten bámul kifelé. A várt kép helyett (kert, napfény) valami sötét, vöröses vihar gomolyog odakint, amelybe úgy tűnik, nem tanácsos belépni. Nincs szél, csak a mély hang, mint egy vadállat morgása, és egy alagút, amelynek nem látni a végét.

Férfi rémulten néz, majd rettenete csak fokozódik, amikor bal oldalán, a konyha helyett valami hasonló szörnyűséget pillant meg: ahol korábban egy barátságos helyiség volt, most ugyanez a végtelen alagút látszik, mintha a házat elnyelte volna valami örvény.

Felpillant a lépcsőre, még látszik az alsó pár fok, de a tető már a semmibe vész. A fény egyre fogy, majd mindent sötétség borít el. A morgás már elviselhetetlen...

70. GYEREKSZOBA, NAPPAL

... Majd kijövünk a szintén nem túl világos, de barátságosabb gyerekszobába, ahol a kisfiú rajzol. A képen egy örvényt látunk, amely elnyelni készül egy férfit, aki a kezét nyújtja felfelé. Kisfiú eltolja magától a képet, úgy nézi. Nem tetszik neki a rajz. Nagyon nem tetszik.

71. A KERT, NAPPAL

A ház hátsó része tűnik fel, barátságos fák takarásában. Nő jön elő a terasz magasságából, elégedett, vidáman fütyörészik. Nézegeti a fákat, meg-meglibbent egy ágat, majd megáll a medencénél. A medence üres, ki van száradva, és jócskán elborítják a faágak, elszáradt levelek.

72. GYEREKSZOBA, NAPPAL

Kisfiú még mindig mogorván nézi a rajzot, közben ütemesen ringatja magát, tarkója neki-nekiütődik a falnak. A zaj egyre erősebb, ahogyan a fej találkozik a fallal.

73. A KERT, NAPPAL

Nő áll a medencénél, fejében ismeretlen gondolatok kavarnak, de hirtelen eltorzul az arca, kezét gyomrára szorítja, és kétrét görnyedve erőlködni kezd. Köpködve hány, szeme belekönnyezik, elgyötört kifejezéssel arcán emelkedik fel. Félve pillant a ház felé, de az nem jelez semmit felé.

74. HÁZ KÜLSŐ, NAPPAL

Nő szobájának ablaka felé közelítünk lassan, már-már megpillantjuk őt is odabent. A hangját mindenesetre már halljuk. Telefonál.

NŐ

Tudod... tényleg nem akartam, hogy... de érted. Csak ideges voltam. Nem kelene mesélnem róla, míg nem állt össze a fejemben. De nem szeretem ezt a fickót... Nem tudom, miért. Ha már egyszer elment oda, viselje a következményeket... Hiányzol, tudod? Most nem érzem jól magam. Nem... nem ezért hiányzol. Nem orvosra van szükségem, de ezt te is tudod. Be akarom fejezni, mire jössz... Én is szeretlek.

75. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Nő leteszi a telefont. Kicsit könnyes a szeme. Egy tükörhöz lép, megvizsgálja arcát, fintorog. Kieröltet egy torz mosolyt, letörli a könnyeket. A festék elkenődött a szeme körül. Vicces hangsúllyal, biztatólag mondja magának:

NŐ

Jaj a férfiaknak!

76. PINCE, ÉJJEL

Sötétség. Valami fénysugár, vagy annak illúziója rajzolja ki a férfi arcát, aki az orráig se lát. Arca pár milliméterre van a faltól, amelyet tapogat. Be van zárva, és nem tudja, hogy hova. Valami pince lehet, téglafal, nyirkos levegő, doh és szűk tér. Ahogy végigtapogatja a falat, rálel az ajtóra. Először óvatosan, majd egyre erőteljesebben kezdi döngetni, testével próbálja nyomni, sikertelenül. Fülét az ajtóra tapasztja, hátha hall valamit. Suttogva szólal meg először.

FÉRFI

Van itt valaki?

Ekkor fura zaj ébred a háta mögött. Rémülten fordul meg, hátát az ajtónak veti.

77. GYEREKSZOBA, ÉJJEL

Kisfiú ébred fel a kiáltásra. Mintha álmodott volna valamit. Felkel, mezítláb van, ahogy a padlóra lép. Elhagyja a szobát.

78. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Nő megint a monitor mellett aludt el, a számítógép bekapcsolva, a szöveg most fix, az utolsó mondat vége látszik:

Rémületében tíz körmével kaparta az ajtót, és nem törődött vele, hogy körmei fájdalmasan beszakadnak.

Ekkor belép a képbe a kisfiú. Komolyan nézi a nőt, és a monitorra is vet egy pillantást. Fölé hajol, úgy bámulja, arca már-már érinti a nő arcát. Nő megrezzen, felsóhajt álmában. Kisfiú csak áll némán.

79. PINCE, ÉJJEL

Férfi erőlteti szemét, hogy lásson a sötétben, de csak a hang, az erősödő, mély hang, mintha közeledne felé valami a sötétből. Nem látszik semmi, csak a férfi szeme, ami egyre erősebb rettegést közvetít. Mindkét öklével döngetni kezdi az ajtót.

FÉRFI

(ordít) Segítség! Engedjenek ki!

Ismét megfordul, az ismeretlen szörnyeteg már szinte bőrét súrolja, de még mindig nem lát semmit. Rekedten felüvölt. Ekkor kinyílik háta mögött az ajtó, és férfi szinte kizuhan a helyiségből. A földön fekvé rémülten pillant vissza, de csak a nyitott pinceajtót látja.

80. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Látjuk a nő szobájában lévő monitort, amint az utolsó mondatok lassan visszatörlődnek, és új szöveg formálódik.

A férfi maga sem tudta, hogy jutott ki, másnap az ágyában ébredt, és csak rossz álomnak tűnt az egész.

Senki sem ér a billentyűzethez, látjuk, amint a nő egyik keze az ágy mellett lóg, a másik pedig a feje alatt pihen. A szöveg pedig magától íródik, majd pont kerül a mondat végére.

81. FÉRFI SZOBÁJA, REGGEL

Reggeli élénk napfény rajzol sávokat a férfi takarójára, és a férfi lassan kinyitja a szemét. Először nem tudja, hol is van, majd felismeri a helyiséget, és azonnal a diktafonjához kap. Bekapcsolja, és már teljesen éberén beszélni kezd.

FÉRFI

Reggel van, és rosszat álmodtam. Mintha bezártak volna egy pincébe, ahol várt rám valaki, vagy valami. Aztán kinyílt az ajtó, és én...

Elakad a szava, ahogyan meglátja a diktafont tartó kezét. Körmei letörve, néhol véresek, és ujjai is meglehetősen koszosak, mintha a földet túrta volna. Tekintete döbbent, nem tudja mire vélni a helyzetet.

82. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő még az ágyban, de már felöltözött, és munkára készen áll. Elmélyülten olvassa az éjszaka folyamán megváltozott sorokat. Nem is lepődik meg annyira, csupán tisztán akar látni. Felugrik, és elhagyja a helyiséget.

83. A PINCE ELŐTT, NAPPAL

Nő jön ki a házból, és egy kulcsot vesz elő a zsebéből, a pinceajtó kulcsát. Kinyitja a pincét, amely sokkal barátságosabb most a reggeli fényben. Odabent semmi különös, csupasz föld, téglafal, illetve... ahogy a nő közelebb hajol, és megszemléli a falat, ujjak, körmök nyomait véli felfedezni, mintha valaki kaparta volna a falat, az ajtót. Ahogy tovább vizsgálódik, a földön is lábnyomokat, illetve cipőnyomokat vesz észre.

84. LÉPCSŐFELJÁRÓ, NAPPAL

Férfi jön le a lépcsőn, kezében elmaradhatatlan diktafonja, beszél.

FÉRFI

Ezt a legkönnyebb ellenőrizni. A fickó emlegetett valami pincét...

85. A PINCE ELŐTT, NAPPAL

Nő teljesen bent van már a pincében, leguggolva vizsgálgatja a nyomokat. Mögötte hirtelen becsapódik a pinceajtó. Nő felkiált.

Férfi áll a pince előtt, és beszél a diktafonba.

FÉRFI

Semmi különös. A pinceajtó nyitva volt, a kulcs a zárban. Bent láttam ugyan lábnyomokat, de az nem jelent semmit. Bárki ott hagyhatta őket. De tényleg olyan volt, mint az álmomban. Kezd elegendő lenni ebből a helyből. Ennyit nem ér az egész.

Kikapcsolja a magnót, tűnődik egy darabig, majd folytatja.

FÉRFI

Ma kapom meg a könyvet. Kíváncsi vagyok, mit firkált ez a nő, mielőtt beugrott a medencébe.

Látjuk a csukott pinceajtót, majd lassan közelítünk felé. Erősödik a hang, a nő sikoltozásának a hangja.

NŐ

(sikoltva) Segítség! Segítsen valaki!

Férfi egy másodpercre visszafordul, de csak megvonja a vállát. Bizonyára csak képzelődött. Átmegyünk a falon, és már bent is vagyunk a pincében.

86. A PINCE, NAPPAL

Nő mindkét kezével az ajtót veri, és ordít. Majd akkorát üt az ajtóra, hogy a kezében jelentkező erős fájdalom egy pillanatra lecsillapítja.

NŐ

(sziszegve) Az istenit!

Hátrább lép, kezét dörzsöli. Dühösen néz az ajtóra. Ekkor a háta mögött megszólal egy hang.

NŐ 2

Halló.

Nő ijedten kapja oda a fejét, fürkészsze néz a sötétbe, majd megkönnyebbülten elmosolyodik. Barátságosan szól, mintha rég nem látott ismerőst látna.

NŐ

Nem valami eredeti. Ismerem ezt a trükköt.

NŐ 2

Mertem remélni.

A sötétből egy fej bukkan elő, aki nem más... mint ő maga. Kicsit kevésbé zilált, és más ruha van rajta, de ugyanaz az arc. Saját magával néz farkasszemet. Szemlátomást szórakoztatja a szituáció.

NŐ

Ezt megírtam egyszer. Már akkor sem tetszett igazán.

NŐ 2

(mosolyog) Az olvasóknak igen. Vagy nem?

Nő ingatja a fejét.

NŐ

A bankszámlámnak jót tett az a könyv. De az régen volt.

NŐ 2

És még mindig bírod a pincéket?

NŐ

Most épp nem nagyon. Kinyithatnád az ajtót.

A hasonmás nemet int a fejével.

NŐ 2

Nem is vagy meglepve?

NŐ

Azok után, hogy a gépem magától ír? Ez már nem is az én történetem.

NŐ 2

(bólogat) És mi lehet rosszabb egy írónak, mint ez? De mi lesz a fickóval?

Nő vállat von.

NŐ

Ami szokott a kísértetsztorik végén.
Mármint a jó sztorik végén.

NŐ 2

És milyen érzés?

NŐ

Micsoda?

NŐ 2

Ölni.

NŐ

(megvetően) Ugyanaz, mint teremteni.
Végrehajtuk.

Nő 2 gúnyosan mosolyog. Ekkor kinyílik az ajtó, és beárad a fény. Nő 2 már el is tűnt. Szabad a tér.

87. GYEREKSZOBA, NAPPAL

Kisfiú ismét rajzol. A képen egy nyitott ajtó, és egy nő az ajtóban. Mintha a pince lenne. Mintha a nő lenne, akivel éppen ez történik. Mintha ezt már láttuk volna...

88. A TERASZ, NAPPAL

Férfi áll a teraszon, kezében a diktafon, beszél. Egyik kezével a kerítésnek támaszkodik, amely a terasz körül fut, másikkal a diktafont markolja. Hangja határozott, összefoglalja a tapasztalatait.

FÉRFI

A házban egy író nő lakott, ez biztos. Az is biztos, hogy itt írt egy könyvet, amely nem tudni, hogy megjelent-e. Azt sem tudni, hogy befejezte-e, vagy eltűnt a kézirat. Ha megkapom az utolsó regényét, többet fogok tudni.

Ekkor a férfi mögött feltűnik a nő, és ő is odamegy a terasz peremére. Nem látják egymást, nem hallják egymást. Ő telefonál, hangja izgatott.

NŐ

Nem örültem meg, kedves, miket beszélsz? Épp eleget gondolkodtam ezen a dolgon. Ki is fogom nyomtatni a kéziratot, mielőtt végleg meghülyül a gép. Fogalmam sincs, hogy hol tart most a sztori, el tudod ezt képzelni?

Férfi átsétál a másik oldalra, szinte *áthalad* a nőn, közben beszél.

FÉRFI

Nem hiszem, hogy a nő most itt van a házban. Ha itt van is, valahogy... (megakad) máshogy... nem úgy, mintha kísértet lenne. És különben is: nem hi-szek a kí-sér-te-tek-ben!

Nő is megjelenik, hangjuk most már szinte együtt szól, mint egy kánon.

NŐ

És a zuhany, meg a pinceajtó, te nem voltál itt, kedves! ... Ne mondd nekem, hogy agyamra ment a sztori, inkább a gép... Ezt te sem mondd komolyan. Tudod, hogy nem hi-szek a kí-sér-tek-ben!

Egyszerre mondják ki az utolsó mondatukat, és egyszerre hagyják abba a beszédet, majd egymás felé fordulnak. Mindkettő megdöbben, mert most meglátják egymást, igaz, csak halványan, mintha köd vagy pára öltene emberi alakot. Nő leejti a telefont, férfi a diktafont. Bámulják egymást.

89. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Üzemel a számítógéphez kötött nyomtató, egymás után sorjáznak ki a kézirat lapjai. Tömött sorok a lapokon, ez már legalább megváltozhatatlan. Minden egyes lap érkezésekor bevillan egy kép a történetből:

- A férfi, ahogy a ház felé tart kocsival
- A férfi, ahogy zuhanyzik
- A férfi, ahogy az ablakban áll diktafonjával
- A férfi, ahogy a szobájában ül éjjel, kezében diktafon
- A férfi, ahogyan a pincében ordít

Majd elfogynak a lapok, és egy közepes vastagságú kézirat fekszik a nyomtatótálcán.

90. FÉRFI SZOBÁJA, NAPPAL

Az ablakból nézünk lefelé az udvarra, a kertre. Látjuk a férfi, amint a kertkapunál áll, és valakivel beszélget, majd egy csomagfélét vesz át. Aprót vesz elő a zsebéből, és átadja az illetőnek, aki bizonyára a postás. Férfi visszafelé halad, bevárjuk, amíg felér a szobába. Az asztalra dobja a csomagot, majd leül mellé. Kibontja, s egy könyv az, az író utolsó regénye. A címet látjuk közelről:

KIJÁRAT

Megfordítja a könyvet, látunk egy beállított képet az írónőről. Igen, ez ő. Férfi találmásra belelapoz a könyvbe, majd eldől az ágyon, és az elején kezdi el olvasni.

91. FÉRFI SZOBÁJA, ESTE

Látjuk a sorokat, az oldalakat, ahogy fogynak, és a férfi szemét, ahogy falja a betűket. A világítás már sárgul a szobában, hosszúak az árnyékok, az idő is telik.

92. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Már alig van fény, egy kislámpa fénye világít csak a szobában. Férfi éppen befejezi a regényt, leteszi a könyvet. Eldől az ágyon, szeme szinte gyulladt. Nézi a plafont, és megszólal.

FÉRFI

Ez nem az a sztori.

Majd feleszmél, hogy rögzítenie kéne a szöveget, megfogja a nyakában függő diktafont, bekapcsolja, és úgy folytatja.

FÉRFI

Ma megkaptam a könyvet, ki is olvastam. Közepes horrorsztori volt valami eltévedt hegyi turistákról. Semmi köze ehhez a házhoz. Nem ez az utolsó könyve a nőnek, az tuti. De vajon lényeges, hogy mit írt itt utoljára? Vagy hogy mit ír most?

Férfi szemei elkerekednek, felugrik az ágyról, ijedten néz körbe, majd úgy bámulja a diktafont, mintha megszólalt volna. Kiált.

FÉRFI

Mit mondtam? Mit mondtam?

Férfi hirtelen megfordul, mintha a háta mögé lopózott volna valaki. Észre is vesz valamit, csak először nem akar hinni a szemének.

93. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Nő a számítógép előtt ül, és szorgalmasan dolgozik. Nem is néz nagyon a monitorra, száját beharapva ír. Egyszer csak megáll, mintha megzavarta volna valami, hátrafordul, és hunyorogva bámul. Fel is kel, hogy jobban szemügyre vegye, amit lát.

Egy tükör. Egyszerű, polcra állítható kis tükör, ha éppen szembe kell néznünk önmagunkkal, kiváló. Nő ezt veszi most észre, és benne egy alakot. Egy férfi arca (a férfi) válik felismerhetővé, amint közeledik a tükörhöz, félve, mintha valaki rátámadhatna odabentről.

94. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Férfi megbabonázva közeledik a tükör felé, mert ő is látja, hogy a benne látható kép nem az, aminek lennie kéne. Ő egy nőt lát, aki neki háttal ül, és számítógépen ír. Most lassan felkel, belenéz a tükörbe, és elindul felé.

95. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Nő már megállt a tükör előtt, és úgy figyel, mintha egy kis ablakon bámulna be egy másik helyiségbe. A tükör ablak, valóban, a másik szobába, a másik térbe nyílik. A férfi képe a tükörben felismerhetővé válik, igen, őt látta a nő a teraszon is.

96. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Férfi felismerni véli a nő arcát, és azt is tudni véli, hogy ő az az író, akire ő kíváncsi. A háttérben ott a számítógép, a monitor és a kinyomtatott kézirat is. Nő most szembenéz a férfival, immáron nyíltan, követi a férfi tekintetének irányát, hátranéz a kéziratra. Visszafordul, mosolyogva bólint, majd arca valami szörnyű átváltozáson megy keresztül, mintha lefoszlana róla a bőr, és csak a koponya maradna rajta.

Férfi kiáltva veri le a tükröt, ami szilánkokra törik a földön. Az egyik szilánkban a férfi látszik, ahogy rémületében hátraesik, és most a földön kuporog rémülten.

97. NŐ SZOBÁJA, ÉJJEL

Látjuk a széttört tükröt, majd nő keze nyúl le egy szilánkért. Felemeli, és belenéz. Csak ő van benne, egy élénk arc. Majd odamegy az asztalhoz, felemeli telefonját, és egy számot tárcsáz.

98. FÉRFI SZOBÁJA, ÉJJEL

Férfi még mindig a földön kuporog, és a szilánkokat nézi. Megszólal a telefon. Összerezzen, már-már elindulna, de megtorpan. Kínzóan kitartóan szól a telefon. Ez egy vonalás telefon hangja. Férfi nem mer mozdulni, de kíváncsisága nagyobb félelménél. Megtalálja a telefont, fel is veszi, igyekszik hangja remegését mérsékelni.

FÉRFI

Tessék.

Odabent a vonalban néma csend honol. Férfi még egyszer próbálkozik.

FÉRFI

Ki beszél?

Ekkor megjelenik valami zaj, rendszertelen kopogás. Férfi nem tudja mire vélni a helyzetet, eltartja a telefont fülétől, majd visszateszi. A zaj erősödik, és talán felismerhetővé válik a zaj. A számítógép billentyűzetének hangja az, ahogy valaki biztos kézzel ír rajta. A kopogás hangja betölti a teret.

99. GYEREKSZOBA, ÉJJEL

Kisfiú ül a sarokban, és teljes erejéből a fülére szorítja a tenyerét, hogy megszabaduljon a kopogó zajtól, ami ide is behallatszik. Feje remeg az erőlködéstől, szemei szorosan összeszorítva.

100. FÜRDŐSZOBA, REGGEL

Rohanó léptek, rohan a kamera a fürdőszoba felé, egy kéz tépi fel az ajtót. A nő az, hálóingben van. Beront a fürdőbe, fel-

emeli a wc-fedőt, fölé hajol, és erőteljesen háyni kezd. Erőlködik, nyög, majd miután befejezi, felnéz. Arca sápadt, elgyötört. Liheg. Megtörli száját, majd ki is öblíti a száját, belenéz a tükörbe. Értetlenül fintorog.

101. TERASZ, REGGEL

Még mindig hálóingben nő áll a teraszon, kezében egy bögre kávé. Kedvetlenül iszogat, nem is igazán kívánja az italt. Nézi a látképet, a dombokat, a házakat, majd eszébe jut valami, elhagyja a teret.

102. NŐ SZOBÁJA, REGGEL

Nő a táskájában kotorász, majd az ezernyi kacat között talál egy kártyanaptárt. A naptárban egyes napok pirossal vannak bekarikázva, általában öt egymás követő nap minden hónapban. Szemügyre veszi az utolsó öt ilyen megjelölt napot a július hónapnál, majd az augusztus hónaphoz vándorol a tekintete, és közben ujjával mutatva számolja a napokat. Megáll, tekintete meglepetést sugall.

103. KERT, NAPPAL

Férfi áll a medencénél, és tölti fel a vizet. Bőven zubog a víz, lassan telik a medence. A környező fák szépen tükröződnek a vízben, ahogy emelkedik a szint. Férfi arcán kiismerhetetlen érzelmek tükröződnek.

104. GYEREKSZOBA, NAPPAL

Kisfiú ismét rajzol, ahogy azt már megszokhattuk. A képen most egy fa látható egy szép kertben, de ahogy meglátjuk a rajz alsó részét is, láthatjuk, hogy a kisfiú valamivel a lap aljától

feljebb rajzolta meg a talajt, amit egy vonal jelképez, vagyis még lehet a föld alá is rajzolni valamit. Fiú most elégedett, kócos fürtjei szerteszét szállnak, szája szélén mosoly bujkál.

105. KERT, NAPPAL

A medence megtelt vízzel. Férfi már nincs ott, csak a víz tükröződik, és benne a napfény. Belefeledkezünk a tükrözőedésbe.

106. KONYHA, NAPPAL

Férfi a konyhában ül, kezében diktafonja. Beszél, közben száját harapdálja.

FÉRFI

A történetnek csak az egyik végét ismerem. Az legalább biztos. És ha a nő tudta volna, hogy mi vár rá, biztos nem ment volna ki. Mondtam, hogy fel kellene tölteni a medencét. De mi van a fiúval?

107. GYEREKSZOBA, NAPPAL

Fiú befejezi a rajzot. Még nem látjuk, hogy milyen lett a kész alkotás, de ő elégedett. Megragadja a lapot, és elhagyja a helyiséget.

108. HÁZ KÜLSŐ, NAPPAL

Nő rohan ki a házból, felöltözve, kezében kistáska. Izgatott. A kertkapunál egy taxi várja, nő sietve beszáll, majd a sárga kocsi elhajt.

109. HALL, NAPPAL

Kisfiú jelenik meg az előtérben, a lépcsőfeljáró mellett. Kezében a rajz. Lassan halad, szemével a falakat kutatja. Keres valamit, majd úgy tűnik, meg is találja.

110. KERT, NAPPAL

Fiú jön ki a házból, át a kerten. Most már nincs nála a rajz. Tetszik neki a sok zöld szín, a fény, és a medencét is észreveszi a háttérben. Kíváncsian lép közelebb, majd odamegy a medence széléhez. Megpillantja arcát a medencében, tágra nyitja szemét a látványtól. Ujjjaival lassan megérinti a vizet, és benne arcát. Ahogy a vízhez ér, széttörik a tükörkép. Női sírás hangja vegyül a víz csobogó hangjába.

111. HÁZ BELSŐ, NAPPAL

Női sírása hallatszik, nem keserves sírás, inkább megkönnyebbülés hangja ez. Miközben halljuk, bejárjuk a házat, átmegyünk a hallon, fel a lépcsőn, be a nő szobájába. Kinézünk az ablakon, és látjuk, hogy a nő jön vissza a kerten át. Bevárjuk, amint belép a szobába, lerogyik az ágyra, és hüppögve zsebkendőt keres elő. Zajosan kifújja az orrát, és telefonja után matat. Megtalálja, hívást indít. Ahogy beleszól, megint elfogja a sírás, alig tud beszélni.

NŐ

Gyere haza!... Én vagyok, ne haragudj... Nincs baj, csak... Nem akartam... Csak azt akarom mondani, hogy... Most voltam az orvosnál, tudod... Terhes vagyok!

Le is teszi a telefont, elmondta, amit akart. Egy kicsit ül az ágyon, lábát felhúzza, arcát térdei közé hajtja. Majd felpillant a monitorra, ami ott van vele szemben, és rajta új sorok a regényből. Nézi egy darabig, majd keserves sírásra fakad ismét.

112. KONYHA, NAPPAL

Férfi eszmél fel a sírásra, kicsit elmélázott a konyhában. Felugrik, ellenőrzi diktafonját, majd kimegy a helyiségből megvizsgálni a hang forrását. Ahogy kilép a konyhából, a hang elhallgat. Elfordítja a fejét balra: a hang felerősödik. Elfordítja jobbra: a hang elhallgat. Tudja, hogy balra kell elindulnia. Ahogy halad át a hallon, az ott lévő asztalkán megpillant valamit. Nem is foglalkozik vele, de a sírás rögtön elhallgat. Ahogy visszatalál tekintete a valamire, a sírás megint ott van. Így közelebb lép a valamihez, és a sírás erősödése mutatja, hogy jó úton halad. Felismeri, hogy a valami egy rajzlap összehajtva.

Odalép, felemeli, széthajtja. Gyerekrajz, és a férfi sejti is, hogy kitől származik. A rajzon a kert, egy fa, és ahogy a férfi jobban megnézi, látja, hogy a fa alatt van valami. A föld alatt. És a rajzoló ki is emelte nyilakkal, hogy ez a kép lényege. A valami a fa alatt. A rajz lassan áttűnik a következő képbe, ami ugyanaz, csak élőben.

113. KERT, NAPPAL

A kert és a fa pontosan úgy néz ki, mint a rajzon, könnyen felismerhető. Férfi jelenik meg egy kisebb ásóval a kezében, és a fához lép. Határozott mozdulatokkal kezd el ásni. Nem tud belemerülni munkájába, mert sikoltozásra lesz figyelmes. Félrekapja fejét, de nem lát semmit. Felugrik, és a medencéhez rohan, de

továbbra is csak a hangot hallja: mintha csapkodna valaki a vízben, és kiáltozna. De nem lát semmit.

114. KERT, NAPPAL

Nő rohan ki a házból a sírásra, ő rögtön meglátja, amit meg kell látnia: egy ismeretlen kisfiú csapkod a vízben, alá-alámerül, szemlátomást nem tud úszni. Nő ijedten nézi a fuldokló gyereket, sokkolja a váratlan helyzet, de pillanatnyi habozás után azonnal utánaugrik.

115. KERT, NAPPAL

Férfi hallja a csobbanást, de még mindig nem lát semmit. Kezd pánikba esni, de dühös is lesz, elege van ezekből a láthatatlan hangokból. Befogja fülét, és visszatér az ásáshoz, nem vesz tudomást a mögötte erősödő hangokról, és a némileg megváltozott sikolyokról sem. Most már ugyanis nem egy kisfiú, hanem egy nő kiabál. A férfi megtalálja, amit keres. A fa alól, nem túl mélyről, egy nejlonzacskóba csomagolt papírköteg kerül elő. Férfi kapkodva bontja ki, és látja: a kézirat az, a keresett történet. Habozás nélkül az utolsó oldalra lapoz, és bőszen olvasni kezd. Arcán döbbenet, leteszi a lapokat, és hátrafordul. Újra eljutnak fülébe a segélykérő hangok.

116. KERT, NAPPAL

Nő evickél a fuldokló fiú felé, de hirtelen arra lesz figyelmes, hogy nincs is senki a vízben, viszont ő egyre homályosabban lát, rosszullet vesz erőt rajta. Rájön, hogy egyedül van a vízben, és ő szorul segítségre. El-elmerül, és kiáltozni kezd. Sok vizet nyel, fuldokol. Homályosan látja, hogy egy ismeretlen

(?) férfi érkezik futva a medence széléhez, és utánaugrik. Férfi erőteljes karcsapásokkal úszik felé.

117. KERT, NAPPAL

Nő fekszik a parton, biztonságban, és már normálisan lélegzik. Lassan nyitja ki szemét, a kék ég fogadja, mint megnyugtató kép. Minden rendben van, megmenekült, és a víz is lágyan csobog mellette, nem jelent már veszélyt. Felül, és kábán bámulja a házat. Egyedül van.

118. NŐ SZOBÁJA, NAPPAL

Látjuk a nyomtatót, amint köpködi ki a papírokat. A nő közben ír, és a monitoron is repkednek a szavak, mondatok. Mindez nem tart sokáig, a nő hamar befejezi a munkát. Szemével még átfutja az utolsó kinyomtatott oldal utolsó sorait, és összerendezgeti a teljes kéziratot. Kicsit habozik még, hiszen mégiscsak az ő munkájáról van szó, de aztán elhatározza magát.

119. KERT, NAPPAL

Nőt látjuk, amint gödröt ás a fa alatt. Nem nagy gödör, épp csak akkora, amelyben elfér egy nejlonba csomagolt kisebbfajta kézirat. Elkészül a gödör, nő beleteszi a kéziratot, majd betemeti a gödröt. Már visszafelé jön a ház felé, keze a hasán, ahogy vigyáz rá. Magára és a gyermekére.

120. GYEREKSZOBA, NAPPAL

Nappal van, és most egy erős fénysáv is beszűrődik a szobába. Először csak az ágy mellett lévő rajzot látjuk, ez a legújabb

mű. Be is van fejezve, egy nevető nőt ábrázol a kép, ahogy a gyerekek az anyukájukat szokták lerajzolni. Majd megpillantjuk a kisfiút is, az ágyon alszik, *magzatpózba* összekuporodva. A fénysáv takarja be testét.

121. A HÁZON KÍVÜL, NAPPAL

Egy autó belsejében vagyunk, ugyanott, ahol elkezdtek történetünket. Az autó halad el a háztól, látszik a göröngyös út, és a környező ócska házak, kerítések. A visszapillantóban a férfi arca. Nyugodt, hiszen jó véget ért a története.

122. STÁBLISTA ÉS VÉGE